

Arrest

nr. 230 034 van 10 december 2019
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. NAHON
Rue de Joie 56
4000 LIÈGE

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kazachse nationaliteit te zijn, op 29 juli 2019 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van 27 juni 2019 van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie houdende een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering en van de beslissing van 27 juni 2019 van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie houdende een inreisverbod.

Gezien titel *Ibis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 2 augustus 2019 met refertenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 september 2019, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 oktober 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. MOONEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat BRAUN, die *loco* advocaat C. NAHON verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. VAN DE PUTTE, die *loco* advocaten C. DECORDIER en T. BRICOUT verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 27 juni 2019 neemt de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie (hierna: de gemachtigde) de beslissing houdende een bevel om het grondgebied te

verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering. Deze beslissing wordt op dezelfde dag ter kennis gebracht aan verzoeker en betreft de eerste bestreden beslissing waarvan de motivering luidt als volgt:

“Bevel om het grondgebied te verlaten

Aan de Heer, die verklaart te heten:

Naam: C. Voornaam: T. Geboortedatum: (...)1992 Geboorteplaats: #LIEUNAIS#

Nationaliteit: Kazachstan

In voorkomend geval, ALIAS:

E. T. geboren op (...)1992 nationaliteit Mongolië

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, tenzij hij/zij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

REDEN VAN DE BESLISSING EN VAN DE AFWEZIGHEID VAN EEN TERMIJN OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van volgend(e) artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten en/of vaststellingen:

Artikel 7, alinea 1:

1 ° wanneer hij in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten.

De betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort

3° wanneer hij door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde of de nationale veiligheid te kunnen schaden.

De betrokkene werd sinds 05/06/2019 tot heden onder aanhoudingsmandaat geplaatst uit hoofde van diefstal met braak, inklimming, valse sleutels, feiten waarvoor hij veroordeeld kan worden.

Betrokkene geeft blijk van een gebrekkig normbesef een gebrek aan respect voor de eigendom van zijn medeburgers wat een gevaar inhoudt voor de openbare orde en veiligheid. Gelet op het herhaald en lucratief karakter der feiten is er gevaar voor recidive.

Gezien de maatschappelijke impact van deze feiten, kan worden afgeleid dat betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

Artikel 74/13

Ingevolge zijn vrijheidsberoving werd betrokkene bovendien in het bezit gesteld van de vragenlijst met betrekking tot de hoorplicht maar het ingevulde document is niet in het bezit van de Administratie. Betrokkene tekende voor ontvangst op 11/06/2019. Met andere woorden, de betrokkene heeft er voor gekozen om geen gebruik te maken van zijn recht om gehoord te worden voor deze beslissing.

De betrokkene krijgt in de gevangenis bezoek van een partner. Het begrip “familie- of gezinsleven” in het voormeld artikel 8, lid 1 van het EVRM is een autonoom begrip dat onafhankelijk van het nationaal recht dient te worden geïnterpreteerd. Om zich dienstig te kunnen beroepen op het artikel 8 van het EVRM dient verzoeker te vallen onder het toepassingsgebied van artikel 8 lid1 van het EVRM. Er moet in casu nagegaan worden of er daadwerkelijk sprake is van een familie- of gezinsleven in de betekenis van artikel 8 van het EVRM. De vreemdeling dient in zijn aanvraag ten aanzien van het bestuur en ten laatste voor deze tot een beslissing komt, aannemelijk te maken dat hij een feitelijk gezin vormt met een Belg of een vreemdeling met legaal verblijf in België. Uit het administratief dossier blijkt niet dat hij dit heeft gedaan.

Betrokkene heeft geen verzoek tot internationale bescherming ingediend in België. Artikel 3 van het EVRM is dus niet van toepassing

Bijgevolg heeft de gemachtigde van de Minister in zijn verwijderingsbeslissing rekening gehouden met de bepalingen van artikel 74/13.

Artikel 74/14: Reden waarom geen termijn voor vrijwillig vertrek wordt toegestaan:

Artikel 74/14 §3, 1°: er bestaat een risico op onderduiken.

1° Betrokkene heeft na zijn illegale binnenkomst of tijdens zijn illegaal verblijf geen verblijfsaanvraag of verzoek of internationale bescherming ingediend binnen de door de wet voorziene termijn.

Betrokkene verblijft minstens sinds 04/06/2019 in België .

Uit het administratief dossier blijkt niet dat hij zijn verblijf op de wettelijk voorziene manier heeft trachten te regulariseren.

4° Betrokkene heeft duidelijk gemaakt dat hij zich niet aan de verwijderingsmaatregel wil houden.

Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan het bevel om het grondgebied te verlaten dat hem betekend werd op 25/07/2016. De betrokkene heeft niet het bewijs geleverd dat hij deze beslissing(en) heeft uitgevoerd.

Artikel 74/14 §3, 3°: de onderdaan van een derde land is een gevaar voor de openbare orde of de nationale veiligheid.

De betrokkene werd sinds 05/06/2019 tot heden onder aanhoudingsmandaat geplaatst uit hoofde van diefstal met braak, inklimming, valse sleutels, feiten waarvoor hij veroordeeld kan worden.

Betrokkene geeft blijk van een gebrekkig normbesef een gebrek aan respect voor de eigendom van zijn medeburgers wat een gevaar inhoudt voor de openbare orde en veiligheid. Gelet op het herhaald en lucratief karakter der feiten is er gevaar voor recidive.

Gezien de maatschappelijke impact van deze feiten, kan worden afgeleid dat betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

Terugleiding naar de grens

REDEN VAN DE BESLISSING TOT TERUGLEIDING NAAR DE GRENS:

Met toepassing van artikel 7, tweede lid, van de wet van 15 december 1980, is het noodzakelijk om de betrokkene zonder verwijl naar de grens te doen terugleiden, met uitzondering van de grens van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen² om de volgende redenen:

De betrokkene werd sinds 05/06/2019 tot heden onder aanhoudingsmandaat geplaatst uit hoofde van diefstal met braak, inklimming, valse sleutels, feiten waarvoor hij veroordeeld kan worden.

Betrokkene geeft blijk van een gebrekkig normbesef een gebrek aan respect voor de eigendom van zijn medeburgers wat een gevaar inhoudt voor de openbare orde en veiligheid. Gelet op het herhaald en lucratief karakter der feiten is er gevaar voor recidive.

Gezien de maatschappelijke impact van deze feiten, kan worden afgeleid dat betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

Er bestaat een risico tot nieuwe schending van de openbare orde.

Reden waarom geen termijn voor vrijwillig vertrek:

1° Betrokkene heeft na zijn illegale binnenkomst of tijdens zijn illegaal verblijf geen verblijfsaanvraag of verzoek of internationale bescherming ingediend binnen de door de wet voorziene termijn.

Betrokkene verblijft minstens sinds 04/06/2019 in België .

Uit het administratief dossier blijkt niet dat hij zijn verblijf op de wettelijk voorziene manier heeft trachten te regulariseren.

4° Betrokkene heeft duidelijk gemaakt dat hij zich niet aan de verwijderingsmaatregel wil houden.

Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan het bevel om het grondgebied te verlaten dat hem betekend werd op 25/07/2016. De betrokkene heeft niet het bewijs geleverd dat hij deze beslissing(en) heeft uitgevoerd.

Ingevolge zijn vrijheidsberoving werd betrokkene bovendien in het bezit gesteld van de vragenlijst met betrekking tot de hoorplicht maar het ingevulde document is niet in het bezit van de Administratie. Met andere woorden, de betrokkene heeft er voor gekozen om geen gebruik te maken van zijn recht om gehoord te worden voor deze beslissing.

Betrokkene heeft geen verzoek tot internationale bescherming ingediend in België. Artikel 3 van het EVRM is dus niet van toepassing

Met de toepassing van artikel 7, derde lid en van artikel 74/8 §1, vierde lid (aanhoudingsmandaat) van de wet van 15 december 1980, dient de betrokkene te dien einde opgesloten te worden, aangezien zijn/haar terugleiding naar de grens niet onmiddellijk kan uitgevoerd worden en op basis van volgende feiten:

1 ° Betrokkene heeft na zijn illegale binnenkomst of tijdens zijn illegaal verblijf geen verblijfsaanvraag of verzoek of internationale bescherming ingediend binnen de door de wet voorziene termijn.

Betrokkene verblijft minstens sinds 04/06/2019 in België .

Uit het administratief dossier blijkt niet dat hij zijn verblijf op de wettelijk voorziene manier heeft trachten te regulariseren.

4° Betrokkene heeft duidelijk gemaakt dat hij zich niet aan de verwijderingsmaatregel wil houden.

Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan het bevel om het grondgebied te verlaten dat hem betekend werd op 25/07/2016. De betrokkene heeft niet het bewijs geleverd dat hij deze beslissing(en) heeft uitgevoerd.

Gelet op al deze elementen, kunnen we dus concluderen dat hij de administratieve beslissing die genomen wordt te zijnen laste niet zal opvolgen. We kunnen ook concluderen dat er sterke vermoedens zijn dat hij zich aan de verantwoordelijke autoriteiten zal onttrekken. Hieruit blijkt dat betrokkene ter beschikking moet worden gesteld van Dienst Vreemdelingenzaken.

CID:

Gezien betrokkene niet in bezit is van aan geldig reisdocument op het moment van zijn arrestatie, is het noodzakelijk hem/haar ter beschikking van de Dienst Vreemdelingenzaken de overname te vragen aan Frankrijk . Mocht de overname door Frankrijk niet mogelijk zijn, wordt betrokkene weerhouden ten einde een doorlaatbewijs te bekomen van zijn/haar nationale overheden.”

Op 27 juni 2019 neemt de gemachtigde eveneens de beslissing houdende een inreisverbod. Tevens dezelfde dag ter kennis gebracht. Dit betreft de tweede bestreden beslissing, waarvan de motivering luidt als volgt:

“Aan de Heer, die verklaart te heten:

Naam: C.

Voornaam: T.

Geboortedatum: (...)1992

Geboorteplaats

Nationaliteit: Kazachstan

In voorkomend geval, ALIAS:

E. T. geboren op (...)1992 nationaliteit Mongolië

wordt een inreisverbod voor 3 jaar opgelegd,

voor het grondgebied van België, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, tenzij hij/zij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

De beslissing tot verwijdering van 27/06/2019 gaat gepaard met dit inreisverbod

REDEN VAN DE BESLISSING:

Het inreisverbod wordt afgegeven in toepassing van het hierna vermelde artikel van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en op grond van volgende feiten:

Artikel 74/11, §1, tweede lid, de beslissing tot verwijdering gaat gepaard met een inreisverbod omdat:

□ 1° voor het vrijwillig vertrek geen enkele termijn is toegestaan en/of;

1° Betrokkene heeft na zijn illegale binnenkomst of tijdens zijn illegaal verblijf geen verblijfsaanvraag of verzoek of internationale bescherming ingediend binnen de door de wet voorziene termijn.

Betrokkene verblijft minstens sinds 04/06/2019 in België .

Uit het administratief dossier blijkt niet dat hij zijn verblijf op de wettelijk voorziene manier heeft trachten te regulariseren.

4° Betrokkene heeft duidelijk gemaakt dat hij zich niet aan de verwijderingsmaatregel wil houden.

Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan het bevel om het grondgebied te verlaten dat hem betekend werd op 25/07/2016.

De betrokkene heeft niet het bewijs geleverd dat hij deze beslissing(en) heeft uitgevoerd.

De betrokkene werd sinds 05/06/2019 tot heden onder aanhoudingsmandaat geplaatst uit hoofde van diefstal met braak, inklimming, valse sleutels, feiten waarvoor hij veroordeeld kan worden.

Betrokkene geeft blijk van een gebrekkig normbesef een gebrek aan respect voor de eigendom van zijn medeburgers wat een gevaar inhoudt voor de openbare orde en veiligheid. Gelet op het herhaald en lucratief karakter der feiten is er gevaar voor recidive.

Gezien de maatschappelijke impact van deze feiten, kan worden afgeleid dat betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

Redenen waarom hem een inreisverbod wordt opgelegd.

Om de volgende reden(en) gaat het bevel gepaard met een inreisverbod van drie jaar:

Artikel 74/13

Ingevolge zijn vrijheidsberoving werd betrokkene bovendien in het bezit gesteld van de vragenlijst met betrekking tot de hoorplicht maar het ingevulde document is niet in het bezit van de Administratie. Met andere woorden, de betrokkene heeft er voor gekozen om geen gebruik te maken van zijn recht om gehoord te worden voor deze beslissing.

De betrokkene krijgt in de gevangenis bezoek van een partner. Het begrip "familie- of gezinsleven" in het voormeld artikel 8, lid 1 van het EVRM is een autonoom begrip dat onafhankelijk van het nationaal recht dient te worden geïnterpreteerd. Om zich dienstig te kunnen beroepen op het artikel 8 van het EVRM dient verzoeker te vallen onder het toepassingsgebied van artikel 8 lid1 van het EVRM. Er moet in casu nagegaan worden of er daadwerkelijk sprake is van een familie- of gezinsleven in de betekenis van artikel 8 van het EVRM. De vreemdeling dient in zijn aanvraag ten aanzien van het bestuur en ten laatste voor deze tot een beslissing komt, aannemelijk te maken dat hij een feitelijk gezin vormt met een Belg of een vreemdeling met legaal verblijf in België. Uit het administratief dossier blijkt niet dat hij dit heeft gedaan.

Betrokkene heeft geen verzoek tot internationale bescherming ingediend in België. Artikel 3 van het EVRM is dus niet van toepassing

Bijgevolg heeft de gemachtigde van de Minister in zijn verwijderingsbeslissing rekening gehouden met de bepalingen van artikel 74/13.

De betrokkene werd sinds 05/06/2019 tot heden onder aanhoudingsmandaat geplaatst uit hoofde van diefstal met braak, inklimming, valse sleutels, feiten waarvoor hij veroordeeld kan worden.

Betrokkene geeft blijk van een gebrekkig normbesef een gebrek aan respect voor de eigendom van zijn medeburgers wat een gevaar inhoudt voor de openbare orde en veiligheid. Gelet op het herhaald en lucratief karakter der feiten is er gevaar voor recidive.

Gezien de maatschappelijke impact van deze feiten, kan worden afgeleid dat betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

Betrokkene heeft niet getwijfeld om op illegale wijze in België te verblijven en om de openbare orde te schaden. Gelet op al deze elementen, het belang van de immigratiecontrole en het handhaven van de openbare orde, is een inreisverbod van 3 jaar proportioneel.”

2. Over de ontvankelijkheid

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) dient ambtshalve te duiden dat, overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de vreemdelingenwet, de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad kunnen gebracht worden door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang. Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij de voornoemde bepaling in de vreemdelingenwet werd ingevoerd (*Parl.St. Kamer 2005-06, nr. 2479/001, 118*) blijkt dat voor de interpretatie van het begrip ‘belang’ kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. BAERT, en G. DEBERSAQUES, *Raad van State. Ontvankelijkheid*, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198 - 413).

Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, zeker, actueel en geoorloofd zijn (RvS 4 augustus 2005, nr. 148.037). Opdat de verzoekende partij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat zij gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat zij een nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden handeling moet de verzoekende partij bovendien enig voordeel opleveren en dus een nuttig effect sorteren. Het belang dient te bestaan op het ogenblik van het indienen van het verzoekschrift en dient ook nog te bestaan op het ogenblik van de uitspraak.

De eerste bestreden beslissing betreft een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering en de tweede bestreden beslissing betreft een inreisverbod. Beide beslissingen werden genomen op 27 juni 2019.

Uit het administratief dossier blijkt dat op 1 juli 2019 een verzoek werd gericht aan de Franse instanties met toepassing van de overeenkomst van 16 april 1964 tussen Frankrijk, België, Luxemburg en Nederland.

Tevens blijkt uit een schrijven van 9 juli 2019 dat zich in het administratief dossier bevindt dat verzoeker in het bezit is van verblijfsdocumenten geldig in Frankrijk.

Op 11 juli 2019 deelt de gemachtigde mee dat verzoeker op 17 juli 2019 wordt overgebracht naar de Franse grens.

Een verzoekende partij die haar belang bij het door haar ingestelde annulatieberoep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen wil bewaren, moet een voortdurende en ononderbroken belangstelling voor haar proces tonen. Wanneer haar belang op grond van relevante gegevens in vraag wordt gesteld, moet zij daarover een standpunt innemen en het rechtstreekse karakter van haar belang aantonen (cf. RvS 18 december 2012, nr. 221.810).

Ter terechtzitting van 16 oktober 2019 vraagt de waarnemend voorzitter de partijen naar hun standpunt terzake en zij bevestigen de overdracht van verzoeker naar Frankrijk op 17 juli 2019. De raadsvrouw van verweerder meent evenwel te kunnen volharden in de bestreden beslissingen voor wat de impact betreft van de eerste bestreden beslissing op het inreisverbod, dat hierop is gebaseerd. De raadsvrouw van verzoeker stelt nog steeds belang te hebben bij het beroep tegen het inreisverbod -gezien het standpunt van de verwerende partij ter zitting- en gedraagt zich naar de wijsheid van de Raad inzake de bijlage 13septies.

Het bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering bepaalt dat verzoeker het bevel wordt gegeven om het grondgebied van België te verlaten, evenals van het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naartoe te begeven. Het inreisverbod wordt afgeleverd voor het grondgebied van België, evenals voor het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

Verzoeker kan niet worden verplicht het grondgebied te verlaten of worden verhinderd het grondgebied te betreden, nu hij over verblijfsdocumenten beschikt.

Betreffende de tweede bestreden beslissing, de beslissing houdende het inreisverbod van 27 juni 2019, stelt de Raad nog vast dat het inreisverbod wordt opgelegd *“voor het grondgebied van België, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, tenzij hij/zij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven”*.

Echter, uit artikel 1, 8° van de vreemdelingenwet blijkt dat een inreisverbod een principiële gelding heeft voor het grondgebied van alle lidstaten of uitzonderlijk enkel voor het Belgisch grondgebied. Thans ligt geen nationaal inreisverbod voor waarvan de draagwijdte tot het grondgebied van België is beperkt.

Men kan niet gelijktijdig het voorwerp uitmaken van een inreisverbod, waarvan de draagwijdte niet beperkt is tot het Belgisch grondgebied en dus conform artikel 1, § 1, 8° van de vreemdelingenwet een gelding heeft voor het grondgebied van alle lidstaten, en van de overdracht naar Frankrijk.

Artikel 1, § 1, 8° van de vreemdelingenwet luidt immers als volgt:

“inreisverbod: de beslissing die kan samengaan met een beslissing tot verwijdering en waarbij de toegang tot en het verblijf op het grondgebied van het Rijk of het grondgebied van alle lidstaten, met inbegrip van het grondgebied van het Rijk, voor een bepaalde termijn verboden wordt;”

De definitie werd overgenomen uit artikel 3, 6° van de richtlijn 2008/115/EG van het Europees Parlement en de Raad van 16 december 2008 over gemeenschappelijke normen en procedures in de lidstaten voor de terugkeer van onderdanen van derde landen die illegaal op hun grondgebied verblijven (hierna: de Terugkeerrichtlijn), waarbij de Belgische wetgever daarnaast ook in de uitzonderlijke situatie van het nationale inreisverbod heeft voorzien. De situatie echter waarbij een inreisverbod niet beperkt is tot België en een draagwijdte heeft die geldt voor alle lidstaten met uitzondering van de lidstaat waar hij zich mag naartoe begeven, vindt geen wettelijke grondslag in artikel 1, § 1, 8° van de vreemdelingenwet.

In dit verband wordt in de aanbeveling (EU) 2017/2338 van de Commissie van 16 november 2017 tot vaststelling van een gemeenschappelijk *“terugkeerhandboek”* voor gebruik door de bevoegde autoriteiten van de lidstaten bij het uitvoeren van terugkeer gerelateerde taken, op pagina 124 benadrukt als volgt:

“EU brede werking

Een inreisverbod verbiedt de toegang tot het grondgebied van alle lidstaten: uit de bewoordingen van overweging 14 van de terugkeerrichtlijn en uit een systematische vergelijking van alle taalversies van de richtlijn (met name de Engelse en Franse teksten) blijkt duidelijk dat een inreisverbod de toegang tot en het verblijf op het grondgebied van alle lidstaten verbiedt. De Deense versie, waarin het enkelvoud wordt gebruikt („ophold på en medlemsstats”), bevat een kennelijke vertaalfout. De EU-brede werking van een inreisverbod vormt voor Europa een van de belangrijkste meerwaarden van de richtlijn. De EU-brede werking van een inreisverbod moet duidelijk worden vermeld in het aan een onderdaan van een derde land uitgevaardigd inreisverbod. Inreisverboden zijn bindend voor alle lidstaten die gebonden zijn door de terugkeerrichtlijn, dat wil zeggen alle lidstaten (met uitzondering van het Verenigd Koninkrijk en Ierland) plus de met Schengen geassocieerde landen (Zwitserland, Noorwegen, IJsland en Liechtenstein).

[...]

Louter nationale inreisverboden: het is niet verenigbaar met de terugkeerrichtlijn om louter nationale migratiegerelateerde inreisverboden uit te vaardigen. In de nationale wetgeving moet worden bepaald dat inreisverboden die in verband met terugkeerbesluiten worden uitgevaardigd de toegang tot en het verblijf in alle lidstaten verbieden, bijvoorbeeld door de verplichting op te leggen om systematisch alle dergelijke inreisverboden in het SIS te registreren. Indien echter een onderdaan van een derde land aan wie lidstaat A een inreisverbod heeft opgelegd in het bezit is van een door lidstaat B afgegeven verblijfsvergunning en lidstaat B die vergunning niet wenst in te trekken, en na een in artikel 25 van de Schengenuitvoeringsovereenkomst vastgestelde raadpleging als bedoeld in artikel 11, lid 4, van de terugkeerrichtlijn, moet lidstaat A het EU-brede inreisverbod intrekken maar mag hij de onderdaan van een derde land op zijn nationale signaleringslijst zetten overeenkomstig artikel 25, lid 2, laatste zin, van de Schengenuitvoeringsovereenkomst (lex specialis) (zie ook punt 11.8).”

Zoals reeds gesteld ligt thans geen nationaal inreisverbod voor, zodat verzoeker niet tegelijk van een inreisverbod en van een overdrachtsbesluit het voorwerp kan uitmaken. Bijgevolg is ook de thans bestreden tweede beslissing impliciet doch zeker opgeheven.

Aangezien uit de overdracht naar Frankrijk op 17 juli 2019 volgt dat de eerste bestreden beslissing geen rechtsgevolgen meer sorteert, houdt dit in dat de verweerder door de overdracht meteen ook impliciet, doch zeker, heeft beslist de tweede bestreden beslissing op te heffen. Dat ter terechtzitting niet uitdrukkelijk wordt gesteld dat de tweede bestreden beslissing ook impliciet, doch zeker, de opheffing kan inhouden, doet geen afbreuk aan het feit dat de overdracht naar Frankrijk volgens het toepasselijke Unierecht incompatibel is met het inreisverbod, *quod in casu*. De Raad stelt dan ook vast dat beide bestreden beslissingen, impliciet doch zeker, zijn opgeheven, nu verzoeker werd overgedragen naar Frankrijk op grond van de verblijfsdocumenten waarover hij beschikte. Het beroep is derhalve zonder voorwerp en doelloos geworden.

3. Korte debatten

Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien december tweeduizend negentien door:

mevr. N. MOONEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken.

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

N. MOONEN